

e ditorial

Autospectivă

Cu prilejul mesei rotunde din numărul precedent, intitulată „Artiști și critici”, s-a ivit, la un moment dat, o sugestie aparent extrem de serioasă: să scriem numai despre spectacolele foarte bune sau foarte proaste. Spunea Alexandru Darie: „Pe de o parte, în presa cotidiană apar prostii, iar în cea de specialitate, cum ar fi «Scena», apar cronici la spectacole fără semnificație, regizate de necunoscuți. (...) După părerea mea, nici revistele de specialitate nu trebuie să scrie despre tot ce se produce, ci doar despre ceea ce este foarte bun sau foarte prost”. Nu am răspuns atunci acestei autentice provocări, fiindcă aș fi abătut discuția, interesantă altminteri, pe un drum lateral. Încerc să răspund acum, succint, ipotezei emise de bunul nostru prieten Ducu Darie.

1. În repertoriul teatrelor din România, majoritatea spectacolelor o formează, cel puțin la ora actuală, nu cele foarte bune sau cele foarte proaste, ci tocmai cele mijlocii, adică nici foarte bune, nici foarte proaste. O situație oarecum schimbată față de acum câțiva ani, când unii critici deplângeau tocmai absența spectacolelor medii. Chiar în stagiunea de față, o spun cu părere de rău, cel puțin spectacolele foarte bune sunt aproape inexistente. Despre ce ar trebui să scrie revistele de specialitate? Sau să nu scrie? Sau să nu apară? Și, oricum, nu poți comenta la infinit numai **Visul unei nopți de vară** al lui Ciulei, **Slugă la doi stăpîni** al lui Mugur și alte câteva, fiindcă riscăm să-i epuizăm intelectual pe critici și fizic pe cititori.

2. „Spectacole regizate de necunoscuți”... E nevoie să mai observ că marii regizori de azi au fost, la primele lor spectacole, niște necunoscuți?

3. Să nu uităm că revistele de specialitate trebuie citite și de autorii „spectacolelor fără semnificație”, tocmai pentru a li se spune acest lucru. Lor și teatrelor care au produs spectacolele respective.

4. Pe lângă rațiunile de ordin axiologic și educativ, există și rațiuni de ordin comercial; o revistă trebuie citită de cât mai mulți oameni, nu numai de cei interesați de „vârfuri” sau de scandaluri...

Altfel spus, e bine să fim preocupați nu numai de pălărie și pantofi, dar și de pantaloni. Altfel, riscăm să rămânem cu părți importante ale trupului expuse...

Dumitru Solomon